

[Harald Nielsen.]

valglovsrevisionen må komme hurtigt; vi har i virkeligheden alle sammen lovet vælgerne, at den hurtigt skulle blive bragt i orden efter folketingsvalget, så de vidste, hvad de havde at rette sig efter, når de foretog deres kandidatopstillinger. Nu er der allerede gået et år, og jeg synes derfor ikke, vi må trække tiden unødigt ud, men sørge for at få valglovsrevisionen gennemført snarest muligt.

Om den kommunale valglov vil vor ordfører på dette område, det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen, sige et par ord.

Jens Chr. Christensen: Jeg skal ikke gøre ret mange bemærkninger om forslaget til ændring af den kommunale valglov, men der er enkelte ting, som vi fra venstres side ønsker at pege på.

Vi kan gå ind for ændringerne i numrene 1-8. De er alle af teknisk karakter og står i forbindelse med forslaget til ændring af folketingsvalgloven.

Nr. 9 drejer sig om ophævelse af § 28. I § 28 siges det:

„I et kommunalt råd kan hverken mand og hustru eller beslægtede i op- og nedstigende linje samtidigt være medlemmer.“

Denne paragraf ønsker man nu slettet.

Jeg er ikke helt sikker på, at det vil være rigtigt at afskaffe denne paragraf. Ganske vist stiler vi nu efter at gøre kommunerne større, men indtil videre har vi dog enkelte kommunalråd med kun 5 medlemmer. Vi har en hel del kommunalråd med 7 medlemmer, og vi ved, at der i enkelte kommuner kan være familier, der helt dominerer. Det kan føre til, at det i sådanne småkommuner, f. eks. bysamfund, bykommuner, bliver en enkelt familie, der besætter flertallet af kommunalbestyrelsespladserne. Det er i hvert fald et problem, vi gerne vil have drøftet i et udvalg.

Ændringerne under numrene 10, 11 og 12 kan vi fra vor side godt tage.

I nr. 13 foreslås det, at § 33 helt ophæves. Det er den sidste rest af skattesvarelsesprincippet i den kommunale valglov, man nu vil afskaffe. Venstre finder, det er et princip, der i forvejen i alt for stærk grad er blevet udhulet. Det bærer vi fra venstres side i hvert fald ikke ansvaret for. En del

af det princip, at med rettigheder følger også pligt og ansvar, har man imod venstres ønske tidligere afskaffet, og det er nu den sidste rest, man vil afskaffe ved det foreliggende lovforslag, idet det foreslås at afskaffe valgbarhedsfortabelsen. Den sag kan bedømmes meget forskelligt, og det vil jeg tro man gør inden for alle partier. Vi mener, det vil være en dårlig gerning over for de kommunalbestyrelser, der fremover skal forestå det meget vigtige arbejde og den meget vigtige økonomiske administration ude i kommunerne.

Jeg ved meget vel, at de kommunale organisationer er gået ind for en afskaffelse af skattesvarelsesbestemmelsen. Man har henvist til, at der var et alt stort besvær forbundet med at opretholde denne bestemmelse. Man har også henvist til, at der er noget urimeligt i, at det forlanges, at den, der bliver valgt ind i en kommunalbestyrelse, på valgdagen skal være fri for skatterestance, men det tillades, at han lader være med at betale skat i de kommende 4 år. Jeg har nu den opfattelse, at den borger, der har den indstilling, at han vil betale skat på valgdagen, han har nok også den indstilling, at han vil betale skat, så længe han sidder i kommunalbestyrelsen. Men det, jeg synes vi må gardere os imod, det er ikke at få for mange af dem, som lader hånt om, hvorvidt man betaler skat eller ikke, valgt ind i kommunalbestyrelserne. Vi kunne jo også gå den vej for at undgå, at man skal være fri for skatterestance, når man bliver valgt, men kan pådrage sig skatterestance fremover, at vi siger, at hvis ikke der indtræder f. eks. arbejdsløshed eller sygdom for vedkommende kommunalbestyrelsesmedlem, så må den pågældende ikke være i restance i den periode, hvor vedkommende har sæde i det kommunale råd.

Nr. 14 taler om et valgbarhedsnævn. Det er vi fra venstres side godt tilfreds med. Vi har jo set, hvorledes man, så længe disse valgbarhedsprincipper skulle bedømmes ude i kommunerne, fra den ene kommune til den anden har anlagt en forskellig bedømmelse. Jeg mener, det er rigtigt at have et valgbarhedsnævn. Jeg vil gerne rejse det spørgsmål, om ikke en borger, der på en eller anden måde har følelsen af eventuelt at ville få sin valgbarhed underkendt, forud for valget skal kunne spørge hos dette nævn,